

Nr. 12 din 28 ianuarie 2020

Domnului,

Ion-Marcel VELA

Ministrul Afacerilor Interne

La data de 26 ianuarie 2020 au intrat în vigoare cele mai recente modificări ale Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române.

Noile modificări conțin și o reglementare detaliată a regimului juridic al măsurii **conducerii administrative la sediul poliției**.

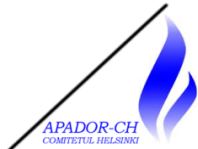
Din păcate, probabil din cauza unei erori, în legea astfel modificată nu se mai prevede durata maximă a măsurii conducerii administrative.

În vechea lege, era prevăzută o durată maximă a conducerii administrative de 24 de ore, iar în actuala lege nu mai este prevăzută o durată maximă a acestei măsuri.

Este adevărat că în art. 32/4 al. 5 din actuala formă a Legii 218/2002 se prevede că polițistul are obligația de a permite persoanei să părăsească, de îndată, sediul poliției după finalizarea activităților sau a măsurile legale care se impun. Dar, în lipsa unei limitări de timp prevăzute în lege pentru finalizarea activităților sau măsurilor de la sediul poliției ori pentru durata măsurii administrative, conducerea administrativă nu mai are o durată de timp determinată. Din acest motiv, este posibil ca, în practică, această omisiune să lase loc arbitrariului, în sensul unei privări de libertate pe durată de timp nedeterminată, care ar putea depăși, de exemplu, și 24 de ore (se știe când începe, dar nu se știe când se termină).

Precizăm că **măsura conducerii administrative** la sediul poliției **este o măsură privativă de libertate**, din aceeași categorie cu reținerea sau arestarea preventivă.

În acest sens, reamintim faptul că **privarea de libertate** este definită prin art. 4 al. 2 din Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (OPCAT), protocol ratificat de România prin Legea nr. 109/2009, ca fiind **orice formă de detenție sau închisoare ori plasarea unei persoane într-un loc public sau privat de reținere pe care nu îl poate părăsi după voia sa, prin ordinul oricărei autorități judiciare, administrative sau de altă natură**.

În cazul oricărei privări de libertate, în Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special în art. 5, sunt prevăzute prevedea anumite principii, care au fost detaliate prin hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, principiile generale implicate de Convenție la care face trimitere jurisprudența CEDO referitoare la art. 5 sunt:

- principiul statului de drept
- principiul securității juridice
- principiul proporționalității
- principiul protecției împotriva arbitrarului, cu mențiunea că protecția împotriva arbitrarului reprezintă cu atât mai mult scopul art. 5 (hotărârea CEDO în cazul *Simons împotriva Belgiei*)

În cazul unei privări de libertate, este deosebit de important să se respecte principiul general al securității juridice. În consecință, este esențial să fie clar definite în dreptul intern condițiile privării de libertate, inclusiv durata măsurii și ca **legea însăși să fie previzibilă** în aplicarea sa.

Elementele care trebuie luate în considerare atunci când este evaluată calitatea unei legi în cazul privării de libertate –denumite uneori „garanții împotriva arbitrarului”– includ, în special, existența unor **dispoziții legale clare privind** dispunerea privării de libertate, menținerea acestei măsuri și **stabilirea duratei privării de libertate**, precum și existența unei căi de atac efective prin care reclamantul să poată contesta „legalitatea” și „durata” privării de libertate (hotărârea CEDO în cazul *J.N. împotriva Regatului Unit*, pct.77).

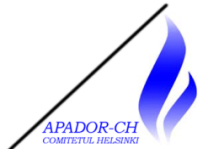
Cu alte cuvinte, potrivit CEDO, **o măsură privativă de libertate (de exemplu conducerea administrativă) nu prezintă garanțiile împotriva arbitrarului la care se referă CEDO, dacă în lege nu se prevede durata de timp pentru care această privare de libertate poate fi dispusă.**

Principiile la care am făcut referire mai sus sunt menționate în Ghidul CEDO cu privire la art. 5 din Convenție – Dreptul la libertate și la siguranță, actualizat la 31.12.2019, ghid publicat pe site-ul CEDO la adresa:

https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_5_ENG.pdf

Cu privire la durata maximă a măsurii conducerii administrative, APADOR-CH reamintește că în diferitele variante ale proiectului de lege care a introdus modificările la legea poliției care au intrat în vigoare la 26.01.2020, erau prevăzute diferite variante ale duratei acestei măsuri: 8 ore, 12 ore, 24 de ore.

APADOR-CH consideră că un termen maxim de 8 ore pentru durata conducerii administrative ar fi acoperitor. Dar, chiar dacă vor fi preferate alte durate maxime, de exemplu 10, 12, 20 sau 24 de ore, este necesar ca în lege să se prevadă o durată maximă a măsurii conducerii administrative.

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

București, Str. Nicolae Tonitza nr. 8A, Sector 3, Tel/Fax: 312 45 28, e-mail: office@apador.org

*

* *

Pentru motivele expuse mai sus, APADOR-CH solicită Ministerului Afacerilor Interne să inițieze un proiect de lege pentru completarea Legii 218/2002, în sensul introducerii unei durate maxime pentru măsura conducerii administrative la sediul poliției.

Spre exemplu, proiectul ar putea conține propunerea de completare a art. 31 al. 1 lit. b din Legea nr. 218/2002, după cum urmează:

Actuala redactare a textului: *“b) să conducă persoane la sediul poliției, ca măsură administrativă, în condițiile prezentei legi;”*

să fie înlocuită cu această redactare : *“b) să conducă persoane la sediul poliției, ca măsură administrativă, **pe o durată de cel mult 8 ore**, în condițiile prezentei legi;”*

Vă rugăm să ne comunicați măsurile dispuse de dumneavoastră.

Vă mulțumim.

Director executiv,
Georgiana Gheorghe